

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2741/2019
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Бејић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране ВП ..., чији је законски заступник Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 67/19 од 07.03.2019. године, у седници већа одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 67/19 од 07.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 67/19 од 07.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П1 2070/2018 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке, прихваћено је повлачење тужбе за исплату новогодишње честитке сходно одредби члана 202. став 2. ЗПП, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом.

Виши суд у Нишу је, решењем Гж1 67/19 од 07.03.2019. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења.

Против наведеног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о њој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, а све у интересу равноправности грађана.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Наведена одредба се, на основу члана 420. став 6. ЗПП, сходно примењује у поступку поводом ревизије против решења.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији. Решење којим је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка донето је уз примену одредбе члана 153. и 154. ЗПП и не указује на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, или да је то потребно ради новог тумачења права. Наводи у ревизији не указују на потребу да Врхови касациони суд коришћењем овог института уједначава судску праксу по питању трошкова поступка.

Из изнетих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Ревизијом тужене побија се решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима парничног поступка. Како је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, применом одредбе члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

Тужиоцу нису досуђени трошкови одговора на ревизију, с обзиром да ови трошкови у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП нису били нужни ни неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић